

Bilag.

Ved Landbrugsministeriets Skrivelse af 21de Juli d. A. blev det overdraget undertegnede at sammentræde i en Kommission med det Hverv at tage under Overvejelse og afgive Forslag til, hvorledes Fiskeriforholdene i Randers Fjord og Gudenaas og mulig forskillige i Forbindelse dermed staaende Bænde bør ordnes, saafremt Statskassen maatte erhverve Friisenvold Fiskegaard, og fremhæves i nævnte Skrivelse følgende Punkter som særlig Genstand for Kommissionens Overvejelse:

1. Ordningen af Retten og Afgangen til at fiske nedensfor Fiskegaarden o: fra denne til Havet.
2. Indførelsen af fyldestgørende Fredningsbestemmelser for hele det paaagældende Bændeareal, saavel med Hensyn til Tid og Sted som med Hensyn til Redskaberne m. v. samt Etablering af fornøden Kontrol.
3. Den fremtidige Benyttelse af Laksogaarden dels som Fiskegaard for at skaffe nogen Indtægt dels muligens til kunstig Udflækning af Fiskeyngel.

Spørgsmaalet om en særlig Ordning af Fiskeriforholdene i de nævnte Bænde har allerede tidligere gentagne Gange været Genstand for Overvejelse af forskillige i den Anledning nedsatte Kommissioner, saaledes af en i Aaret 1860 nedsat Kommission, hvis Hverv var at udarbejde Forslag til en Lov og et Regulativ for Fiskeriet i Randers og Mariager Fjorde, og af en i Aaret 1884 nedsat Kommission til Underjøgelse af Spørgsmaalet om en Afløsning af den Ejeren af Friisenvold Fiskegaard tilkommende Eneret til Fiskeri i Sejldybet i Gudenaas og Randers Fjord; men de af disse Kommissioner udarbejdede Forslag gav dog ikke Anledning til, at noget Lovforslag blev forelagt Rigsdagen, og Ordningen af Fiskeriforholdene i disse Bænde er derfor i Øjeblikket, affet fra den ganske vist meget bethdelige Indskrænkning i Lodsejernes og andres Fiskerirettigheder, som ere en Følge af de Friisenvold Fiskegaards Ejere tilkommende særlige Rettigheder, den samme, som er fastsat ved Lov om Fiskeriet i Danmark af 5te April 1888.

Omfanget af den Fiskegaarden tilkommende særlige Ret, der tidligere af Fiskegaardens Ejere blev hævdet som en Eneret til alt Fiskeri i Hovedstrømmen paa Strækningen fra Fiskegaarden til Fjordens Udmunding i Havet, har været stærkt omtvistet, men maa dog nu anses endeligt fastslaaet ved Højesteretsdom af 27de November 1889. Denne Dom udtaler nemlig, at der vel ikke af et Skøde af 11te November 1684, saaledes som tidligere forudsat (cfr. Højesteretsdom af 29de Januar 1883), kan udledes nogen Hjemmel for den udelukkende Ret til at drive Fiskeri i Gudenaas Hovedløb og Randers Fjords Sejldyb, ligesom en saadan udelukkende Ret ej heller kan anses hjemlet ved et ældre Skøde af 25de September 1661 eller ved, hvad der var oplyst om den faktiske Tilstand i ældre Tid; men Ejeren af Friisenvold Fiskegaard — hedder det derefter i Dommen — maa, særligt efter de i Skødet af 1661 brugte Udtryk, anses berettiget ikke blot til selv at udøve Fiskeri, navnlig ogsaa med Baad og lignende Redskaber, i det Bændeareal, der maa betragtes som Hovedstrømmen fra Laksogaarden til Fjordens Udmunding i Havet, men tillige til at